

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 114/21
Люксембург, 24 юни 2021 г.

Заключение на генералния адвокат по дело C-110/20
Regione Puglia

Генералният адвокат Ноган: държава членка не е длъжна да ограничава обсега на областите, в които конкретен оператор има право да извършва проучване, изследване и производство на въглеводороди като нефт и природен газ

Държавите членки обаче трябва да гарантират недискриминационен достъп до такива дейности за всички оператори, публични или частни, независимо от тяхната националност, и могат да налагат условия и изисквания относно упражняването на такива дейности с цел опазване на околната среда

От 2013 г. австралийската компания Global Petroleum, действаща в сектора на въглеводородните залежи в морето, подава до италианските органи четири отделни заявления за издаване на **четири разрешения за изследване на въглеводороди в съседни помежду си територии, разположени в Адриатическо море, по крайбрежието на Пулия. Всяко от тези заявления се отнася до площ малко под 750 кв. км.** Всъщност италианското законодателство предвижда, че обхванатата от разрешението площ не може да надвишава 750 кв. км.

През 2016 г. и 2017 г. италианските власти обявяват екологичната съвместимост на четирите заявени от Global Petroleum проекта за изследване, дори като се вземе предвид кумулативното им въздействие.

Regione Puglia (областен орган Пулия, Италия) подава жалби пред италианските съдилища, като в крайна сметка се стреми да попречи на Global Petroleum да експлоатира обща площ от морското дъно от приблизително 3 000 кв. км. Той **твърди, че за да се избегне „заобикаляне“ на закона, ограничението от 750 кв. км. трябва да се прилага не само за всяко разрешение, но и за всеки оператор.**

В този контекст националният съд, действащ като последна инстанция, Consiglio di Stato (Държавен съвет, Италия), отправя преюдициално запитване до Съда. По същество въпросът е дали Директива 94/22 относно условията за предоставяне и ползване на разрешения за проучване, изследване и производство на въглеводороди¹ (наричани по-нататък „дейности по ПИП“), задължава държавата членка да наложи максимално и абсолютно ограничение относно обсега на областите, в които конкретен оператор има право да извършва такива дейности.

В своето заключение от днес генералният адвокат Gerard Hogan предлага на Съда да отговори отрицателно на този въпрос. Според него посочената **директива допуска национална правна уредба, съгласно която на един и същ оператор могат да бъдат издадени множество разрешения (включително за съседни области), дори ако те обхващат обща площ, която е по-голяма (и за по-дълъг срок) от ограниченията, определени от тази правна уредба за всяко разрешение.**

¹ Директива 94/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно условията за предоставяне и ползване на разрешения за проучване, изследване и производство на въглеводороди (ОВ L 164, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 173).

Генералният адвокат посочва, че **държавите членки си запазват правото да определят в коя област в рамките на тяхната територия могат да бъдат упражнявани дейности по ПИП**. Директивата задължава държавите членки да определят оптимална област за такива дейности. Тя не ги задължава да определят конкретна географска площ в абсолютни стойности (напр. в квадратни километри) или да отказват разрешения за съседни области. Тя не се занимава и с въпроса дали има ограничение относно обсега на областите, които могат да бъдат предоставени на един оператор.

Генералният адвокат подчертава, че Директивата задължава **държавите членки да установят обективни и публично оповестени критерии**, въз основа на които се определят такива области.

Той подчертава също, че тъй като е част от правната уредба на ЕС относно обществените поръчки, Директивата изисква **прозрачност и недопускане на дискриминация** за достъпа до и осъществяването на дейности по ПИП с цел **насърчаване на конкуренцията** и укрепване на интеграцията във вътрешния енергиен пазар. Ето защо целта на Директивата е **за разрешенията да се конкурират възможно най-много подходящи оператори, независимо дали са публични или частни и каква е тяхната националност**, така че да се насърчи **възможно най-доброто използване на намиращите се в Съюза въглеводородни ресурси**.

Според генералния адвокат Директивата няма за цел да предотврати създаването на господстващо положение: единствено Регламентът за сливанията² има такава цел и то само в случай на концентрация на две или повече дружества при сливане или придобиване. Следователно **оператор, който вече притежава разрешение за дейности по ПИП в дадена област, може да е в по-добра позиция да спечели конкурса за допълнителни разрешения относно съседни области**. Постигнатото господстващо положение не би довело до нарушаване на правото на ЕС, тъй като би било следствие от пазарните резултати, а не от концентрация.

Генералният адвокат припомня, че член 11 от Договора за функционирането на Европейския съюз предвижда, че изискванията за защита на околната среда трябва да бъдат включени в политиките и действията на Съюза, в частност, за да се насърчи устойчивото развитие. В тази перспектива, **когато трябва да се извърши оценка на въздействието върху околната среда, компетентните национални органи следва да вземат предвид кумулативното въздействие от проектите**, за да се избегне заобикаляне на законодателството на ЕС в областта на околната среда чрез разделянето на проекти, които, взети заедно, има вероятност да окажат значително въздействие върху нея.

Накрая генералният адвокат отбелязва, че съгласно Директивата **държавите членки могат да налагат условия и изисквания относно упражняването на дейности по ПИП с цел опазване на околната среда и на биологичните ресурси**.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

² Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201)

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106